

For statsborgere fra gruppe et gælder, at der som udgangspunkt kun gives visum til ægtefæller, til mindreårige børn og til forældre. Gruppe et består for tiden af statsborgere fra Afghanistan, Algeriet, Armenien, Bosnien-Hercegovina, Eritrea, Etiopien, Gambia, Ghana, Iran, Irak, Libanon, Pakistan, Serbien og Montenegro Sierra Leone, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Uganda og Yemen samt statsløse palæstinensere. Der gør sig dog særlige forhold gældende for irakiske og somaliske statsborgere.

For statsborgere fra gruppe to gælder, at der som udgangspunkt gives visum til ægtefæller, børn – uanset alder – forældre og søskende. Gruppe to består for tiden af statsborgere fra Albanien, Bangladesh, Benin, Elfenbenskysten, Indien, Jordan, Kenya, Kina, Makedonien, Marokko, Niger, Syrien, Tunesien, Tyrkiet, Togo og Vietnam.

For statsborgere fra gruppe tre gælder, at der som udgangspunkt meddeles visum i de tilfælde, hvor ansøgeren har en herboende reference i Danmark. I disse tilfælde vil der således som udgangspunkt også gives visum til børn, der skal besøge en herboende fader eller moder. Der gives ikke visum til rene turistbesøg. Gruppe tre består for tiden af statsborgere fra Azerbajdsjan, Burundi, Congo, Georgien, Hviderusland, Moldavien, Mongoliet, Nigeria, Rusland, Rwanda, Tanzania, Thailand og Ukraine.

For statsborgere fra gruppe fire gælder, at der som udgangspunkt gives visum også til rene turistbesøg. Også i disse tilfælde vil der som udgangspunkt kunne meddeles visum til børn med henblik på besøg hos herboende fader eller moder. Gruppe fire består for tiden af statsborgere fra alle andre lande end de ovenfor opregnede, som Danmark har visumpligt over for.

Inddelingen i landegrupper er alene af vejledende karakter, og ansøgningerne vurderes individuelt og konkret. Der vil således efter en konkret bedømmelse kunne meddeles visum til en ansøger, som ikke efter den gældende landegruppepraksis som udgangspunkt vil kunne få visum. Som eksempel på individuelle forhold, der på denne måde vil kunne føre til fravigelse af det beskrevne udgangspunkt, kan f.eks. nævnes særlige grunde til ønsket om indrejse i Danmark. For ansøgere af alle nationaliteter gælder det således, at der som udgangspunkt gives visum, såfremt der foreligger helt særlige omstændigheder hos ansøgeren eller den herboende

slægtning, eksempelvis livstruende sygdom, ønske om deltagelse i nærtstående familiemedlems begravelse eller deltagelse i store familiebegivenheder som f.eks. fødsel, barnedåb, konfirmation, bryllup og runde fødselsdage.

Det gælder dog for alle visumpligtige statsborgere, at der ikke gives visum til en udlænding, der som udgangspunkt efter de vejledende retningslinier skulle have haft visum, såfremt det skønnes, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed er sandsynliggjort, at ansøgeren vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark. Ved denne vurdering lægges der vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland. Der lægges herved bl.a. vægt på om ansøgeren er i beskæftigelse, karakteren af denne beskæftigelse, om ansøgeren er gift og har mindreårige børn, og om en eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Ansøgeren vil som udgangspunkt skulle forevise dokumentation for eventuelle oplysninger om beskæftigelse, ægteskab og børn.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2456.

Spm. nr. S 2413

Til indenrigs- og sundhedsministeren (12/3 03) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for den ulige betaling, henholdsvis Vejle Kommune og Egtved Kommune modtager, for at behandle et ensartet antal sager vedrørende landzonespørgsmål som beskrevet i begrundelsen?«

Begrundelse

Ved en sammenligning af behandlingen af sager vedrørende landzonespørgsmål i henholdsvis Vejle Kommune og Egtved Kommune viser det sig, at Vejle Kommune i år 2001 behandlede 42 sager vedrørende landzonespørgsmål og modtog 220.000 kroner for arbejdet, mens Egtved Kommune (i perioden 1. september og året ud) behandlede 17 sager (hvilket svarer til 41 sager på årsbasis) og modtog 56.000 kroner for arbejdet. Antallet af sager i de to kommuner på årsbasis er således ens.